

Nr 61

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i lagen den 28 februari 1958 (nr 52) om förlängning av tid för preskription av rätt till arv eller testamente.

Genom en den 13 oktober 1967 dagtecknad proposition, nr 146, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över justitieärenden och protokoll hållet i lagrådet, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

Lag

angående ändring i lagen den 28 februari 1958 (nr 52) om förlängning av tid för preskription av rätt till arv eller testamente

Härigenom förordnas, att lagen den 28 februari 1958 om förlängning av tid för preskription av rätt till arv eller testamente¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

Tid, inom vilken arvinge eller testamentstagare efter kungörelse enligt 16 kap. 1, 2 eller 3 § ärvdabalken har att göra sin rätt gällande, må, om skäl äro därtill, av rätten förlängas. Sådan förlängning må ske med högst fem år i sänder men må sammanlagt ej avse mera än *tio* år.

(Föreslagen lydelse)

Tid, inom vilken arvinge eller testamentstagare efter kungörelse enligt 16 kap. 1, 2 eller 3 § ärvdabalken har att göra sin rätt gällande, må, om skäl äro därtill, av rätten förlängas. Sådan förlängning må ske med högst fem år i sänder men må sammanlagt ej avse mera än *femton* år.

Ansökan om — — — — — över ansökningen.

Sedan beslut — — — — — allmänna tidningarna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1968.

¹ Senaste lydelse se 1962:137.

Propositionens innehåll

Enligt de allmänna reglerna om preskription av rätt att ta arv eller testamente preskriberas bortovarande eller okänd arvinges och testamentstagares rätt fem år efter det att kungörelse om arvet eller testamentet har utfärdats. Enligt lagen den 28 februari 1958 om förlängning av tid för preskription av rätt till arv eller testamente föreligger möjlighet att få preskriptionstiden förlängd med högst fem år i sänder, dock sammanlagt med högst tio år. I propositionen föreslås att sådan förlängning skall kunna ske med ytterligare högst fem år.

Departementschefen

Vid lagrådsremissen anförde *föredragande departementschefen, statsrådet Kling*, bl. a. följande.

Ärvdabalkens bestämmelser om bortovarande eller okända arvingars och testamentstagares rätt att ta arv eller testamente innebär, att sådana arvingar eller testamentstagare i regel måste bevaka sin rätt inom fem år från det att kungörelse har utfärdats om arvfallet eller om testamentet. Annars förlorar arvingen eller testamentstagaren sin rätt. Denna verkan inträder, även om praktiskt hinder har förelegat för vederbörande att låta sig avhöra. Laga förfall kan sålunda inte återopas. Genom 1958 års lag har möjlighet införts att efter ansökan hos domstol få den angivna preskriptionstiden förlängd. Förlängning kunde ursprungligen ske med högst fem år, men efter lagändring år 1962 har tiden utsträckts till högst tio år, dock högst fem år i sänder.

Även om det från preskriptionsrättslig synpunkt kan anföras skäl för att frågan om arvinges eller testamentstagares rätt ej bör kunna hållas öppen under mera avsevärd tid, vill jag förorda, att tiden för preskription enligt 1958 års lag utsträcks ytterligare en gång. Förlängningen bör liksom år 1962 avse en tid av fem år. Därmed kommer preskriptionstiden att kunna utsträckas med sammanlagt högst femton år, dock med högst fem år åt gången.

Lagrådet

Lagrådet lämnade det genom propositionen framlagda förslaget utan erinran.

Utskottet

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får därför hemställa,

att förevarande proposition, nr 146, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 14 november 1967

På första lagutskottets vägnar:

INGRID GÄRDE WIDEMAR

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herr Erik Svedberg (s), fröken Mattson (s), herrar Hjorth (s), Arvidson (h), Svanström (cp) och fru Lilly Ohlsson (s);

från andra kammaren: fru Gärde Widemar (fp), herrar Ekström i Björkvik (s), Gustafsson i Borås (fp), Martinsson (s), Oskarson (h) och fröken Andersson i Strängnäs (s).